DOMSTOLENS DOM
AF 24. NOVEMBER 1971

Kurt Siemers & Co.
mod Hauptzollamt Bad Reichenhall
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München)

»Mayonnaise«

Sag 30/71

Processprog: Tysk

Angående:

En præjudiciel afgørelse vedrørende:

— fortolkningen af Rådets forordning nr. 950/68 af 28. juni 1968 (EFT 1968 (I), s. 265);

— anvendeligheden og eventuelt fortolkningen af Kommissionens forordning nr. 241/70 af 9. februar 1970 (EFT 1970 (I), s. 69);

— eventuelt fortolkningen af Rådets forordning nr. 160/66 af 27. oktober 1966 (JO 195, s. 3361; ikke oversat til dansk).

Domskonklusion:

1. En vare kan ikke tariferes under position 21.04 i den fælles toldtarif, såfremt anvendelsen af smør, smørfedt eller fraktioneret smørolie til varens fremstilling svækker dens umiddelbare evne til at fremhæve smagen i visse fødevarer, og afgørelsen heraf tilkommer i givet fald den kompetente nationale ret.

2. Ikrafttrædelsen af Rådets forordning nr. 950/68 har ikke berørt retsvirkningerne af de »verbindliche Zolltarifauskünfte« (bindende tariferingsudtalelser) efter den tyske toldlovs § 23.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

a) Tariferingen af en vare under position 21.04 i den fælles toldtarif påvirkes ikke af, at der ved fremstillingen er anvendt smør, smørfedt eller fraktioneret smørolie. Såfremt den

pågældende vare til nød kan anses for mayonnaise, skal det yderligere tilføjes, at et produkt, der fremstilles af smør, smørfedt eller fraktioneret smørolie i det forhold, der er angivet i hovedsagen, åbenbart ikke betragtes som mayonnaise efter den almindelige opfattelse.

b) Da varer under position 21.04 efter de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen skal være bestemt til at fremhæve smagen, er det den gængse opfattelse heraf, der er afgørende for, om en vare skal tariferes under position 21.04 eller under position 21.07, dvs. om der er tale om et næringsmiddel, som er færdigt til brug, og som typisk og almindeligvis anvendes til at fremhæve smagen i visse fødevarer. I det omfang den almindelige opfattelse kan udgøre et gyldigt middel til fortolkning af den fælles toldtarif, er det i princippet kun, i det omfang denne opfattelse er ens i medlemsstaterne, at den er bestemmende. Den almindelige opfattelse i en enkelt medlemsstat kan udgøre et gyldigt fortolkningsmiddel, sålænge den pågældende vare kun er kendt og anvendes i denne medlemsstat.

c) Tariferingen af en »diæt-mayonnaise«, som er fremstillet af smørolie, æggeblomme, salt og eddike, skal ske efter forordning nr. 241/70, selv om importen fandt sted før forordningens ikrafttræden, når blot den endelige beslutning om tariferingen først træffes efter dette tidspunkt.

d) Udtrykket »øjensynligt« i forordning nr. 241/70 forpligter de myndigheder, der skal træffe afgørelse om tariferingen af et af de beskrevne næringsmidler, til principielt på grundlag af deres sammensætning på indførselstidspunktet at undersøge, hvorledes de typisk og almindeligvis anvendes, og kun at tarifere den under position 21.04, når det klart fremgår, at de er beregnet til umiddelbar fortæring som sauce. Som holdepunkter kan der ved denne undersøgelse tages hensyn til de handelsmæssige dokumenter vedrørende disse næringsmidler eller omstændighederne ved deres senere brug.

e) De bindende tariferingsudtalelser efter den tyske toldlovs § 23 er forenelige med fællesskabsretten, såfremt deres anvendelse, når det er fastslået, at de er urigtige, forbliver indskrænket til de importaftaler, som adressaten for udtalelsen har indgået i tillid til deres rigtighed. Der er i så henseende ingen grund til sondring mellem anvendelsen af forordning nr. 160/66 og anvendelsen af den fælles toldtarif.

Sammendrag

1. *Fælles toldtarif — varebetegnelse — fortolkning — ingen fællesskabsbestemmelser — gyldighed af de forklarende bemærkninger og tariferingsudtalelserne i Konventionen om Bruxelles-nomenklaturen*

2. *Fælles toldtarif — varebetegnelse — tarifering af en vare under position 21.07 — Kommissionens forordning nr. 241/70 — konstitutiv virkning — ingen tilbagevirkende kraft*

3. *Fælles toldtarif — varebetegnelse — tarifering af en vare under position 21.04 — kriterier — den nationale dommers frie skøn*
   (Rådets forordning nr. 950/68)

4. Fælles toldtarif — ikrafttræden — ingen virkning på de tariferingsudtalelser som efter den tyske toldlovs § 23 er bindende for de nationale toldmyndigheder

(Rådets forordning nr. 950/68, artikel 1)

1. Når der ikke er udstedt fællesskabsregler på området, er de forklarende bemærkninger og tariferingsudtalelser, som er foreskrevet i Konventionen om Nomenklatur til klassifikation af varer i toldtariffer, et gyldigt middel til fortolkning af positionerne i den fælles toldtarif.

2. Forordning nr. 241/70/EØF, som angiver de nærmere betingelser for tariferingen under position 21.07, har konstitutiv virkning og kan ikke have tilbagevirkende kraft.

3. En vare kan ikke tariferes under position 21.04 i den fælles toldtarif, såfremt anvendelsen af smør, smørfedt eller fraktioneret smørolie til varens fremstilling svækker dens umiddelbare evne til at fremhæve smagen i visse fødevarer, og afgørelsen heraf tilkommer i givet fald den kompetente nationale ret.

4. Ikrafttrædelsen af Rådets forordning nr. 950/68 har ikke berørt retsvirkningerne af de »verbindliche Zolltarifauskünfte« (bindende tariferingsudtalelser) efter den tyske toldlovs § 23.